

SZINTE MINT APÁM,
A HAZÁRDOS

Szoktál-e végiggondolni
Két napot
Egyfolytában
S összekötni
Ékes szisztémába?

Apád a fákat sodorta
Asztalba
S csúnya famárványt
Gyilkos fafényt szórt szemedbe.

Végiggondoltál-e már két napot,
Csak két napot egyfolytában?
Hozzátettél-e már egy kockával többet
Ékes szisztémádhoz?
Hazárdos.

TÜSTÉNT

Kikészültünk, s végignyúlva erjedünk.
Végtagjaink kiterjedések.
Puffadt hordónk lelappadt.
Kiszáradt torokkal
Talán mondanánk is valamit.
Arccal
Arcunkkal eltakarjuk a lámpafényt.

Mozdulunk
Tüstént

Mozdulunk
Mozdulataink
Felé.

Késünk.

APÁM!

Apám, a kockára tetted bábudat?
Föld alá bújtattad enmagadat.
Kimérték magasságod!

Fekete-fehér kockáid
Képtelen vagyok
Kezembe venni
Roskadt házad is, otthonom,
Míntha elvitte volna azt is.

Néha megtorpanok
Köszál kockával körülvelt földedhez
El kellene menni már.

A VISSZAKÉPET NEMELADNI

Visszatérhetek-e a kevés kőpre
Apám sötét pincéjére
Anyám nádas kertjére
Udvaromra.
Hangos dáridóban
Csempés fürdőszobasarokban.

Majd valahogy csak előre gondolok.

SZEPTÍMA TONIKA NELKÜL

Komoly szobám tele szúval.
Komoly agyam tele szúval.
Komoly testem tele szúval.

Komoly könyvem tele van betűvel.
Anya segíts!

LEVÉL A MAMÁHOZ

Képekből és tárgyakból

Mozaikokból
Állítanám össze
A természetet

Megölöm a tárgyakat

Délután hazamentem

Itthon
Az órák feszesen
Ver

Főlölegesnek éreztük magunkat

Szrceg
A
Tollunk

Tintafoltos apám a papiros
Tenyerem még mindig izzad

Anno 1971. december 1-én

**EJNEK NAPJÁN KAZALBA
SZÁLLJÁL MADÁR**

Szélnek cresszük
Ejnek napján szemünket.
Kazalba szálljál
Madár!

Kinyitjuk majd ablakunkat
Napéjjelén.
Kazalba szálljál
Madár!

Szemüregünket
Betömjük!
Szemüregünkbe
Nem szállhatsz
Madár.

ÜREGEM

Üregedben ott maradtam
Üregedet kiürültem
Bent maradtam üregedben
Üregemet elvesztettem

Lábad nyomán mi maradt
üreg maradt
üreg maradt
Mi lábad nyomán maradt
csak üreg

Üregemben, szümben
ki maradt
ki maradt
Üregemben, szümben
ki maradt

Kimaradt.

HÁZAK

Házak között házam
Házak előtt házam
Házak után házam

Házak között házak
Házak mögött házak
Házakon a kémény
Házamon a kémény

Leomlott házak kéményéből gomolyog a füstfelleg

PANORÁMA

a)

Körülöttünk a szétpattantak.
Bennünk megeredtek az erek.

b)

Későn gondba ejtő lépcsők
Sorakoznak mögöttünk.

c)

Lépteinkben
Meggzúntek
Lüktető
Gondolataink.

REGGELRE KOVÁSZOS ÁLMAINK

a)

Míntha már beszélgetni sem tudnánk
Mozdulatlanul, dolog nélkül.

b)

Nyugodtan már csak ha álomba merülünk
Társaloghatunk önmagunkkal.

c)

Kovászos álmainkat reggelre kitöröljük.
Míntha már megtörténtek volna.

HOLÁM

a)

Amikor felülsz,
Hallgathatod
Halántékdod,

Ágyéköd
Tájékán
Lomhán
Visszatérő
Gyökereid.

b)

Amikor felülsz, valami megijeszt.
Simán kúszik a holám.
S tarkódon sikoltva megáll.

c)

Amikor felülsz,
Szorul
Szorul torkodra

EGYSZER GYEREKKOROMBAN HÉT VÉGÉN

Vak hullákat láttunk a híd alatt.
Oly hűvösen folyt a sejtek bomló teste.
A vaskorlát betonba volt ágyazva a parton.
A túoldalról néztük kárörvendve
A meghült hídalatti árnyékot.
Pedig
Már
Elég szép volt az is
Hogy
A beomlott horpadt falú házak
Moszatos üstöke hajolt fölé
A víznek.

Ó törődött part!